

מ"ת 28428/10/19 - בדיע ג'ית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 יולי 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל
מ"ת 28428-10-19 מדינת ישראל נ' ג'ית

בעניין: בדיע ג'ית
ע"י עו"ד וסים דכוור

המבקש

נגד

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אביעד דוויק, פרקליטות מחוז ירושלים-פלילי

המשיבה

החלטה

לפני בקשה לפתיחת חלונות מאיזוק בתאריכים 31.7.20, 1.8.20, 2.8.20 ו- 3.8.20 בין השעות 09:00-22:00, וזאת לתקופת חג הקורבן, לשם ביקור של המבקש את בני משפחתו בירושלים, בדיר אל אסד ובבאר שבע. במסגרת הדיון בעל פה הוברר כי אחד הימים מיועד ליציאה עם המשפחה ליום בילוי ביפו ובתל אביב.

המדובר בבקשה שנייה מסוג זה. הבקשה הקודמת הוגשה ביום 17.5.20 והתבקשה בה יציאה למשך שלושה ימים 24-26.5.20. לאחר דיון שהתקיים לפני ביום 19.5.20 החלטתי לדחות את הבקשה אך לאפשר למבקש יציאה אחת למקום מוגדר למשך מספר שעות.

באותה החלטה, שיש לראות את נימוקיה חלק בלתי נפרד מנימוקי החלטה זו, הבהרתי כי יציאה של שלושה ימים למשך כל שעות היום, הכרוכה בנסיעה בין חמישה אתרים, בבחינת "סע וטייל ברחבי ישראל", תוך שלא נקבע מיקום מוגדר שאליו יועתק המעצר בפיקוח אלקטרוני, איננה עומדת במבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון ואינה עולה בקנה אחד עם תכליתו של המעצר בפיקוח אלקטרוני.

הבקשה שלפני הוגשה אמנם בחלוף חודשיים אך תוך התעלמות מהנימוקים שעמדו ביסוד ההחלטה הקודמת, והפעם מבוקש יציאה למשך לא פחות מארבעה ימים. בא-כוח המבקש לא התעלם מההחלטה הקודמת והדגיש כי היא אינה "תקדים". נוסף על כך, עמד בא-כוח המבקש על כך שחלף פרק זמן של 70 יום מאז ניתנה ההחלטה, וכי המבקש מצוי במעצר בפיקוח ללא חלונות התאווירות מיום 1.12.19.

בא-כוח המבקש הפנה לשלוש החלטות ולמד מהן כי יש לאפשר את יציאת המבקש בימי החג. בא-כוח המבקש טען גם

כלפי היחס השונה שניתן לנאשם האחר באותו ענין. המשיבה מתנגדת לבקשה, ולדידה אין לאפשר אף האפשרות שניתנה במסגרת הבקשה הקודמת ליציאה למשך יום שלם ולמקום אחד.

לאחר שמיעת טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה אך לאפשר את יציאת המבקש למקום אחד ולמשך מספר שעות, כפי שקבעתי בהחלטה הקודמת. לא ראיתי מקום לחזור על הנימוקים שפרטתי בהחלטתי הקודמת, והדברים שנכתבו שם יפים גם לבקשה שלפני. אוסיף בקצרה את הדברים הבאים:

א. איני סבור כי ניתן ללמוד לענייננו מההחלטה בבש"פ 3362/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), שעליו נסמך בא-כוח המבקש. העורר שם היה מצוי במעצר בית ולא עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני ועוד לפני ההחלטה נקבעו לו חלונות התאווירות בפיקוח של דודו, שעתיד היה ללוותו. בין הנימוקים שהובאו להחלטה שם היה הנימוק כי מדובר בקטין. בניגוד לכך, בענייננו מדובר במי שהוא עציר בתנאי פיקוח אלקטרוני, טרם נקבעו לו חלונות התאווירות (בקשה בעניין זה הוגשה במקביל והיא ממתנה לקבלת תסקיר משלים), והמבקש בגיר. יצוין כי גם ביסוד ההחלטה האחרת שעליה נסמך בא-כוח המבקש (ת"פ 14126-07-18, החלטה מיום 5.8.2019) עמד אותו נימוק - קיומם של חלונות עוד בטרם הגשת הבקשה.

ב. נוכח השיקולים שפורטו בהחלטה הקודמת, לא ניתן להתיר את היציאה המבוקשת, שהיא למעשה ביטול מוחלט של המעצר בפיקוח למשך ארבעה ימים. בעוד שכאשר מדובר במעצר בית, ניתן להעתיק את כתובתו למקום אחר, הרי שהמעצר בפיקוח אלקטרוני הוא ממוקד מקום, ומתן האפשרות לקיימו במקום מסוים מותנית בקבלת חוות דעת לגבי ההיתכנות באותו מקום.

ג. לא מצאתי ממש בטענות האפליה. מלכתחילה שוחרר הנאשם האחר בשלב מוקדם יותר, בתנאים אחרים, והוא כעת מצוי במעצר בית חלקי ולא במעצר בפיקוח אלקטרוני. לאחרונה אף הותר לו לצאת לעבודה, אלא שלכך יש הסבר בחלקו השונה של כל אחד מהנאשמים בתוצאה הטרגית.

ד. למרות זאת, ומתוך הרצון לאפשר גם למי שחרותו מוגבלת לשמוח בשמחת החג, מצאתי לנכון לאפשר יציאה מהמעצר בפיקוח אלקטרוני למקום מוגדר, במהלך אחד הימים, ובכך נעשה איזון ראוי בעיני בין תכליות המעצר בפיקוח, שהביאו להחלטה על שחרורו של המבקש ממעצר ממש והשמתו במעצר בפיקוח לבין הרצון לאפשר לו לחגוג את החג.

על יסוד כל האמור לעיל וכן על יסוד הנימוקים שפורטו בהחלטתי מיום 19.5.20 אני דוחה את הבקשה לאפשר היציאה למשך ארבעה ימים כפי שהתבקשה. למרות זאת, אני מאפשר למבקש לצאת **למקום אחד מוגדר, שכתובתו תימסר מראש**, ולשהות באותו מקום בתנאי מעצר בית מלא וזאת ביום 1.8.2020 בין השעות 08:00 ל-20:00, כאשר השהות באותו מקום תיעשה בפיקוח אחד המפקחים. ההגעה לאותו מקום והחזרה ממנו ייעשו ללא תחנות ביניים (בהתאם למה שנקבע בהחלטה מיום 21.5.20).

המזכירות תעביר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים (בהסכמתם).

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, בהעדר הצדדים.